

CENTERPARTIETS RIKSDAGSKANSLI

Till: Carina Höglund
carinah68@hotmail.com
Stjärnsund

Stockholm den 2013-06-28

Svar på medlemsinitiativ, Dnr. 27-13 ang. Straffsatser vid mord

Livstidsstraff är det hårdaste straff vi kan utmäta i Sverige. Det är förståeligt att man som anhörig eller vän till en person som blivit mördad känner att ett livstidsstraff borde innebära att den dömda i varje enskilt fall skulle låsas in på livstid. Alla situationer är dock olika. Även om man skulle ge människor under 21 år möjlighet till tidsbestämt straff skulle bristen på möjlighet till att få ett tidsbestämt straff kunna innebära att vissa personer, som kanske döms i ung ålder skulle tillbringa 60 – 70 år i fängelse, trots att risk för återfall i brott är osannolik.

Straffrätten måste ta hänsyn till såväl offret, som offrets anhöriga, förövaren och samhället i stort. I en humanitär rättsstat är det viktigt att lämna en liten öppning för dem som har dömts till livstids fängelse. Vi riskerar att skapa situationer på våra fängelser där incitamentet till att inte begå brott inne på fängelset skulle försvinna och därmed öka brottsligheten och påverka fängelsemiljön negativt. Detta skulle i sin tur påverka möjligheten till återanpassning för dem som har tidsbestämda straff och i förlängningen brottsligheten i samhället.

Redan nu finns det lagstiftning som behandlar frågan om när människor ska få vård inom rättspsykiatri, snarare än fängelse. Begreppet psykiskt sjuk är brett och kan inte ligga till underlag för en sådan bestämmelse eftersom det skulle innebära stora brister i rättssäkerheten.

Ett beslut om inskränkning av rätten att använda elektroniska kommunikationstjänster får tas om det är nödvändigt med hänsyn till vården eller rehabiliteringen av patienten eller för att undvika att någon annan lider skada. När det gäller frågan om att förbjuda elektroniska kommunikationstjänster föreslår psykiatrilagsutredningen att chefsöverläkarens möjlighet att besluta om att en patient ska förbjudas att inneha utrustning för eller att använda elektroniska kommunikationstjänster ska utvidgas. Det är viktigt att en inskränkning kan ske med hänsyn till vården och rehabiliteringen av patienten eller för att någon annan lider skada, men också av ordnings- och säkerhetsskäl.

Tanken att en person som dömts till psykiatrisk vård per automatik inte ska få tillgång till Internet och fria telefonsamtal strider mot önskan att såväl vård som straff ska ta hänsyn till den individuella situationen. Det är viktigt att läkaren kan förhindra en patient att till exempel ha tillgång till Internet men det är inte önskvärt att detta skulle ske per automatik.

Med detta anses medlemsinitiativet besvarat.